

במדינה

(המשך מעמוד 10)

בימה? אחרי לשון-ביבין שפשתה בתיאטרון, החזירו אליו מעשה-אונס מעורר בחילה, וזו עתה גם תמונות אלימות וטאדיס... זוהי הזדנבות אחרי ריקנות מנוונת, די לבאשים לגדול בכרמנו — כדי שכתלים תמימי דרך יחשבו לענבים ממש.

ענה לו דן בן-אמון, במכתב למערכת: שום תיאטרון אינו חייב, נוסף לאישורה של המועצה לביקורת, לקבל גם את אישורו של מנהל מוזיאון, העוסק בפרקטיקה הרפוטית שלו כצנזור לענייני-טעם... כל מה שהצלחתי ללמוד מן הביקורת שלו — הוא כיצד נראה המבקר עצמו. התמונה היא מעוררת דאגה.

כמה ימים לאחר מכן הופיעה הביקורת המלאה של ד"ר חיים גמזו. גם הפעם לא היתה שם מילת-ביקורת, לא על המחזה ולא על ביצועו. לעומת זאת, נשאה את השם המסובך אופנת ניבול-הפה, האונס והאלימות הסאדיסטית.

וכך גמזו הוא: זכורני כמה נפגענו בזמנו צופים רבים מהופעתם של שחקנים כשלבר שם העיקרי היה... תחתונים. כל אלה נראים כיום כמשחק ילדים מול תאוות-החשפ"נות ואשדות ניבול-הפה, ברז המכות ומגיפת מעשי-האונס — הממלאים את מקומו של המאבק עם הגורל. וכל זה תחת מסווה של אומץ-לב וגילוי (לב?) אמנותי! אנו חיים בדור המערבב את גילוי-הלב עם גילוי השת, ואת האהבה עם מעשי מיסגל בהמייס!

ניסה להקדים רפואה למכה בנימין תמוז, עורך המדור הספרותי בהארץ, אשר בו התפרסמה, באותו יום עצמו, הביקורת די-לעיל.

הסביר תמוז: אשר לשון המחזה, זוהי לשון מחוספסת, נטורליסטית, ארוגה יפה יפה בתוך הקונטקסט והתוכן, ואין בה כדי לעלוט בצופה. מילה אחת הייתה בכל זאת מציע להחליף (במקום "לדפוק אותי" — "לשכב איתי"). וזה משום אי-הנוחיות של השחקנית, ולא משום שיש מילים גסות — אפשר שאלה אינן קיימות כלל. אבל בוזאי שקיימות אוננים ערלות.

כאן הצטרף למלחמת גמזו והסריסים עיתון נוסף: זיוה יריב בידיעות אחרונות כתבה פארודיה מזהירה על ביקורתו של גמזו, וזו כשהיא משתמשת באותם בי-טויים עדינים — לגבי תערוכת ארי גוסט רודן, במוזיאון תל-אביב, שבניהולו של גמזו.

כך כתבה, בין השאר: מי הדיח לבחור בתערוכה שבה הנושאים הראשיים הם גור פות ערומים שטופי זימה ופסל "הנשיקה" צמרמורת של בושע עוברת בבשרנו הנעלב, למראה גבר ואשה אלה, המתפתלים בי תאוותם ללא-רסן. והאם ראוי לו, לסופר דגול כבאלאזק, להיראות בערוות-מבשוי לעיני הקהל הישראלי? אם כן, אנה אנו באים? מה קרה? מי שקורא ידיעות אחרונות לא תמיד קורא גם את הארץ. משום כך הגיבה על הרשימה מבקרת האמנות של היום, מרים טל, שלא ידעה כי זוהי פארודיה-על-ביקורת. הסבירה טל: הכותבת מתייחסת לחושניות הברירה של רביאמן, כאילו היתה מסתכלת בסרט המפאר ניאוף, אם אמנות גדולה מעוררת בבחורה "צמרמורת של בושע הזורמת בבשרה הנעלב" — מאוגוסט רודן עליה ל-אסוף ידיה!

בהארץ, באותו זמן, נשלח למלחמה פגז חדש: ד"ר אמנון רובינשטיין.

אחרי שהוא מסביר את השפעת הטכנור לוגיה וחקר נפש האדם על התפתחויות הדרממה, הוא ממשיך על המין, כנושאה ה-עיקרי של התקופה:

אם האמנות היא ראי החיים, הרי שיש בראי זה גם אבריימין וגם יציריימין.

אך "מלקולם הקטן" הוא דוגמה לפשטינות: חולניותו מוסברת על רקע של הססנות, ואולי אף אימפוטנטיות, מינית... אך זוהי היד המיסתורית המושכת בחוטי הגיבורים: המין יכול היה להיות נושאה העיקרי של התקופה.

התקפתו של גמזו על מחזה זה עוררה בי מחשבות נוגות. כל מי שיש לו שמץ של ידיעה בתולדות התיאטרון, יודע שלקביעתו של גמזו אין ידיום ורגליים (שלא לדבר על אברים אחרים, שאינם מזכירים כדי לא להעלות את חמתו).

ועכשיו מנסים כולם לנחש מיהו העיתון-נאי הבא שיצטרף לגומיו גמזו.

כי בגלל גמזו הצנוע ומלחמתו בסריסים, התעוררה לבסוף בארץ הזאת סערה תרבו-תית אמיתית.

ועל כך יאמר: "גם זו לטובה!"

פרסום ד"ר יעקבסון



איכות מושלמת בקובסא וצנצנות



העם החליט - קפה עלית

"מול האויב הנאצי" כרך ב'

הועד המרכזי של ארגון נכי המלחמה בנאצים שמה להודיע על הופעתו של הכרך השני מסידרת הספרים "מול האויב הנאצי" (כל כרך הוא ספר בפני עצמו ואין לאחד קשר המשכי עם השני). הספר מכיל יותר מ-550 עמודים וכ-155 תצלומים וביניהם 38 יהודים, גבורי ברית-המועצות. שלושים לוחמים (חיילים ופרטיזאנים לשעבר) מספרים על לחימתם הם ולחימת חבריהם היהודים בנאצים בשורות הצבאות הסדירים והבלתי סדירים; 36 כתבות ומאמרים על לחימת יהודי ברית-המועצות, שפורסמו ב"אייניקייט", בטאון הועד היהודי האנטי פאשיסטי אשר הופיע בשנים 1942-1948 במוסקבה; פרקים מספרים וחבורות על לחימת יהודי אלג'יריה, ארצות-הברית, ברית-המועצות ויוגוסלביה;

רשימה שמית של יהודים בעלי התואר הרם "גיבור ברית-המועצות"; רשימות, חלקיות בלבד, של יהודים מצבאות שונים שנפלו בחזיתות המאבק נגד הנאצים. הרשימה כוללת כ-4500 שמות מצבאות ומהאוצרות הבאות: אל-ג'יריה, ארצות-הברית, בולגריה, בריטניה, ברית-המועצות, טוניס, יוגוסלביה, יחן, לטביה, ליטא, מרוקו, פולין, צ'כוסלובקיה, צרפת ורומניה. ארגון נכי המלחמה בנאצים מביע את תקותו, כי הציבור הרחב, הלוחמים לשעבר, הנוער והמבוגר, בתי הספר, הספריות וכל אלה המעוניינים לדעת את האמת על התנגדותם של היהודים לשלטון הרשע, יעריכו נכונה מפעל יחיד במינו זה ויירכשו את הספר ויעזרו בהפצתו.

ההפצה הראשית: ארגון נכי המלחמה בנאצים, תל-אביב-יפו,

רח' יהודה הימית 53, טל: 822775.

חיפה: דרך העצמאות 27, טל: 64091.

כל חודש נפתח קורס!!

השבוע נפתח

קורס של חודש אחד

בת"א ובחיפה

(2 x שבוע שיעורים)

י-קצרנות

עברית ו/או אנגלית

בהנהלת חיים בריקמא

ההצלחה מובטחת! ההרשמה:

ת"א: רח' גורדון 5, טל. 236209

חיפה: ב"ס "במעלה", ש. לוי 30